

LO ESENCIAL ES INVISIBLE A LOS OJOS

*Señor, Señor,
¿por qué consientes que te nieguen los ateos?
¿Por qué, Señor,
no te nos muestras sin velos, sin engaños?*

*¿Por qué, Señor,
nos dejas en la duda, duda de muerte?
¿Por qué encendiste en nuestro pecho
el ansia de conocerte, el ansia de que existas,
para velarte así a nuestras miradas?*

*¿Dónde estás, mi Señor; acaso existes?
¿Eres tú creación de mi con goja, o lo soy tuya?
¿Por qué, Señor,
nos dejas vagar sin rumbo,
buscando nuestro objeto?
¿Por qué hiciste la vida?
¿Qué significa todo, qué sentido tienen los seres?*

*¡Quiero verte, Señor, y morir luego, morir del todo;
pero verte, Señor, verte la cara, saber que eres;
¡Saber que vives!
¡Mírame con tus ojos,
ojos que abrasan; mírame y que te vea!
¡Que te vea, Señor, y morir luego!*

Miguel de Unamu-

Abba
& Cía.

Un cafè amb Déu

26-27-28 de Febrer de 1999

**Grup de Confirmació
(Parròquia de Felanitx)**

Convivències a Sant Salvador - Un

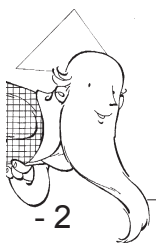
Quina Imatge tens de Déu?

- ?Experimento en mi vida la tentación de hacerme un Dios a la carta?
- Qué expresiones sobre Dios me interrogan más y por qué.
- ?En qué se nota mi preocupación o mi desinterés?
- ?El problema de Dios me sigue preocupando o lo he dado ya por resuelto?
- Grup Infantil i Juvenil Ancora o Grup de Confirmació.
- el Grup Jove.
- En qué ha cambiado mi idea-imagen de Dios durante el tiempo que llevo en
- Nietzsche afirmó: Dios ha muerto. Ha nacido el Superhombre.

Segons la teva imatge de Déu, així actuaràs!, així seràs!,
i així voldràs que siguin els altres!

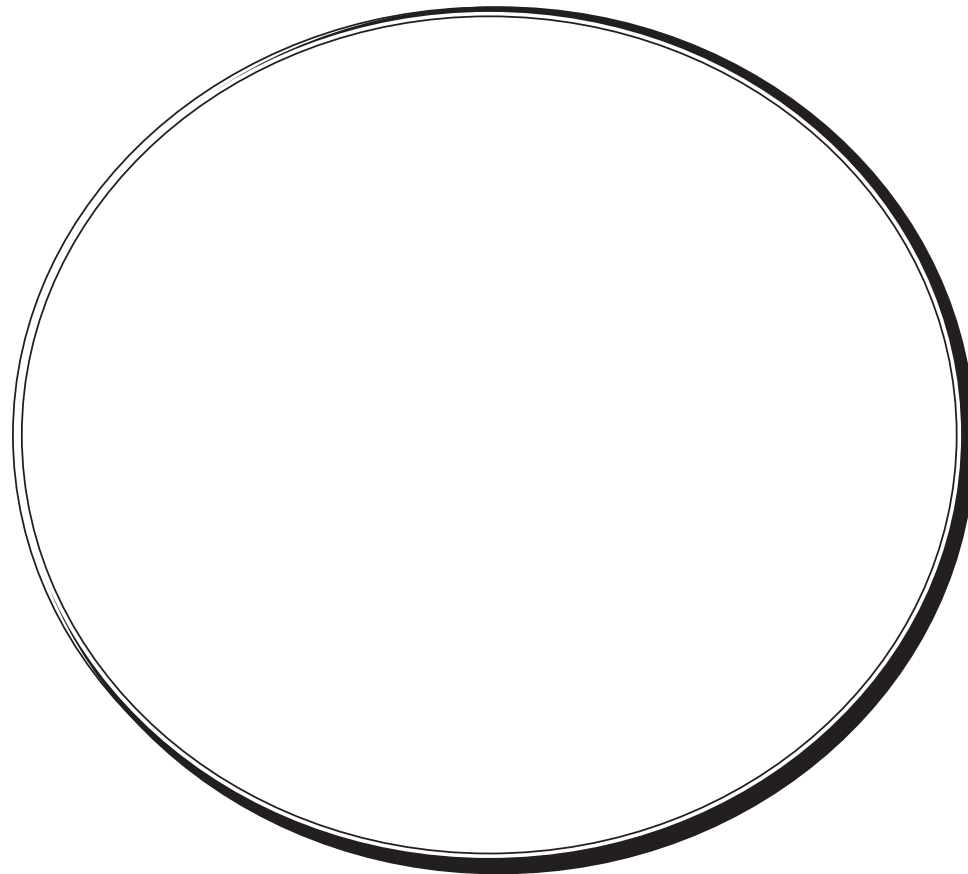

Dins les diverses situacions de la nostra vida,
Com respondria Déu?
Qué diria?
Qué faria?

Retoca la teva imatge de Déu.

1. Després de les convivències retoca la imatge de: Com me veu Déu a mi?

2. Escribe: Qué segueix esperant Déu de tu?

El meu Projecte Personal de VIDA?

A) En la relació en MI MATEIX: deixar la comoditat:

en les meves responsabilitats en casa...

en els meus estudis/feina...

en el meu cos, sexualitat, relació de parella...

en les meves diversions, temps lliure, hobbies...

en el meus vicis o coses que m'agraden...

en la meva vida de pregària personal i eucaristia...

en la meva formació personal, lectura, fidelitat a les reunions de grup...

.....

.....

B) En la relació amb les coses, a COMPARTIR:

el meu temps, amb...

les meves qualitats, físiques, intel.lectuals, manuals, amb...

el meu doblers...

els meus objectes personals amb...

la meva renúncia a capritxos innecessaris...

el meu respecte i cura en la naturalesa i el medi en que visc...

.....

.....

C) Respecte als DEMES, a SERVIR:

als meus pares i germans...

als meus amics...

als meus companys d'estudi...

al meu grup de fe...

als meus enemics...

Me proposo revisar el compliment d'aquest projecte personal cada (temps d'avaluació); a ser possible en diàleg amb..... (animador, confessor o capellà) perquè consti, i surti efecte, ho firm a.....de Febrer de 1999.

I la societat, Quin Déu proposa?

SI TU NO ESTAS AQUÍ

(Rosanna)

No quiero estar sin ti
si tu no estás aquí me sobra el aire
no quiero estar así
si tú no estás la gente se hace nadie

SI TU NO ESTAS AQUÍ, NO SÉ
QUÉ DIABLOS HAGO AMÁNDOTE
SI TU NO ESTAS AQUÍ, SABRÁS
QUE DIOS NO VA A ENTENDER POR QUÉ TE VAS

No quiero estar sin ti
si tú no estás aquí me falta el sueño
no quiero andar así
latiendo un corazón de amor sin dueño

SI TU NO ESTAS AQUÍ, NO SÉ
QUÉ DIABLOS HAGO AMÁNDOTE
SI TU NO ESTAS AQUÍ, SABRÁS
QUE DIOS NO VA A ENTENDER POR QUÉ TE VAS..

Derramaré mis sueños si algún día no te tengo
lo mas grande se hará lo mas pequeño
pasearé en un cielo sin estrellas esta vez
tratando de entender quién hizo
un infierno el paraíso
no te vayas nunca porque
no puedo estar sin ti
si tu no estas aquí me quema el aire

SI TU NO ESTAS AQUÍ, NO SÉ
QUÉ DIABLOS HAGO AMÁNDOTE
SI TU NO ESTAS AQUÍ, SABRÁS
QUE DIOS NO VA A ENTENDER POR QUÉ TE VAS

Si tu no estas aquí

NO HI HA CAP HIMNE

No hi ha cap himne
prou ric per adora-te
ni cap nom per pronun-
ciar-te,
ni cap idea per expre-
ssar-te
a tu font de tot nom
i de tot pensament
quin nom
puc donar-te
a tu que tens
tots els noms
però que cap nom no
t'escou prou.
Oh més enllà de tot
amb quin altre nom
podria anomenar-te.
Oh més enllà de tot.

LA SENDA DEL TIEMPO (Celtas Cortos)

A veces llega un momento
en que te haces viejo de repente,
sin arrugas en la frente
pero con ganas de morir.
Paseando por las calles
todo tiene igual color,
siento que algo hecho en falta,
no sé si será el amor.
Me despierto por las noches
entre una gran confusión,
esta gran melancolía
está acabando conmigo,
siento que me vuelvo loco,
me sumergo en el horror.
Las estrellas por la noche han perdido su esplendor.
He buscado en los desiertos de la tierra del dolor
y no he hallado más respuesta que espejismos de ilusión.
He hablado con las montañas de la desesperación
y su respuesta era sólo el eco de mi voz.

VESPRE

(Els Pets)

Cap el vespre és quan estàs com a cansat,
i no saps què fer i et quedes fixat,
i et trobes molt sol i el soroll s'evaeix,
i mires al carrer i no hi ha gaire gent.
I canvies els sons i tot et sembla més mort,
i vols cridar ben fort que n'estàs fins als collons.
Cap el vespre estàs trist i no saps on anar,
i et prepares un whisky i no te l' pots acabar.
I t'encens un cigarro sense ganes de fumar,
i l'apagues aviat i et tomes a aixecar,
i de sobre tens por de sentir-te tan buit,
i te'n vas cap el pub i no trobes ningú.
I surts fora al carrer i comences a córrer,
i el vent et va assecant el que sembla una llagrima,
i t'atures cansat amb el nas ple de mocs,
i t'empatxes de nit i respres ben fort.

TOT QUEDA IGUAL (Sopa de Cabra)

Busco una llum
busco un color
camino sense direcció.

El carrer és fosc
me'n vaig de tort
avui no em sento un triomfador.

Espero que et vagi tot bé
ja ens trobarem allà a l'intern
ens en riurem del que vam ser.

No sé quants cops m'hauré
d'entebancar
no sé si tornaré mai al teu costat
només sé que quan provo de canviar
tot queda igual.

M'aixecaré d'aquest racó
m'escaparé de la paret
als meus records calaré foc
quan trobare algun bar obert.

Vull perdre el nord
vull estar boig
beurem un riu sencer d'alcohol
vull cridar al cel que ja no hi sóc.

No sé si això és l'inici del final
no sé si estic despert o estic somniant
només sé que quan provo de canviar
tot queda igual

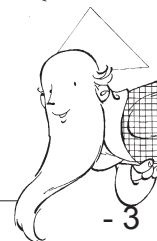
No sé.

AL VENT (Raimon)

Al vent, la cara al vent,
el cor al vent, les mans al vent,
ais dills al vent, al vent del món.
I tots tots plens de nit buscant la llum, buscant
la pau, buscant a Déu al vent del món.

Al vent, la cara al vent...

Al vent, la cara al vent...

I la societat, Quin Déu proposa?

CREDO

(Elsa Baeza)

Creo. Señor, firmemente, que de tu pródiga mente
rodo este mundo nació; que de tu mano de artista
de pintor primitivista, la belleza floreció.

Las estrellas y la luna, las casitas, las lagunas.
los barquitos navegando sobre el río,
junto al mar, los inmensos cafetales,
los blancos algodonales
y los bosques mutilados

CREO EN VOS. ARQUITECTO,
INGENIERO, ARTESANO,
CARPINTERO, ALBAÑIL Y ARMADOR.
CREO EN VOS, CONSTRUCTOR
DEL PENSAMIENTO,
DE LA MÚSICA DEL VIENTO,
DE LA PAZ Y DEL AMOR.

Yo creo en Vos, Cristo obrero,
Luz de Luz y verdadero unigénito de Dios;
que para salvar al mundo, en el vientre humilde
y puro de María se encarnó.
Creo que fuiste golpeado, con escarnio torturado, e
n la cruz martirizado siendo Pilatos pretor:
el romano imperialista, puñetero y desalmado
que lavándose las manos quiso borrar el error.

CREO EN VOS...

Yo creo en Vos compañero, Cristo humano,
Cristo obrero, de la muerte vencedor:
con el sacrificio inmenso engendraste
al hombre nuevo para la liberación.
Vos estás resucitando en cada brazo
que se alza para defender al pueblo del dominio explotador,
porque estás en la cocina, el rancho,
en la fábrica, en la escuela,
creo en tu lucha sin tregua, creo en tu resurrección.

HABLAME

Yo siento, Señor, que tú me amas.
Yo siento, Señor, que te puedo amar.
Háblame, Señor, que tu siervo escucha.
Háblame, ¿qué quieres de mí?
Señor, tú has sido grande para mí,
en el desierto de mi vida: ¡háblame!

Yo quiero estar dispuesto a todo
toma mi ser, mi corazón es para ti:
por eso canto tus maravillas,
por eso canto tu amor

Te alabo Jesús por tu grandeza.
Mil gracias te doy por tu gran amor.
Heme aquí, Señor, para acompañarte.
Heme aquí, ¿qué quieres de mí?;
Señor, tu has sido grande para mí
en el desierto de mi vida: háblame!

NINGÚ NO ET FA OMBRA

(Tomeu Penya)

Per molt que el món
doni voltes o s'aturi es Sol brillar
si es rellotge no marca hores
t'esperaré ben igual.
Perquè es voret son pessigolles
que em corren per tot es cos.

NINGÚ NO ET FA OMBRA A TU
ETS PART DE MA VIDA.
NINGÚ M'HA ESTIMAT COM TU
DE NIT NI DE DIA.

Si un cas ho fessis aposta
per provar si és veritat
jo t'assegur que cap porta
no em pot aturar d'esperar.

DIME

(José L. Perales)

Dime... ¿Por qué la gente no sonríe?
¿Por qué las armas en las manos?
¿Por qué los hombres malheridos? Dime...
Dime... ¿Por qué los niños maltratados?
¿Por qué los viejos olvidados?
¿Por qué los sueños prohibidos? Dime...

**DIMELO, DIOS QUIERO SABER,
DIME POR QUÉ TE NIEGAS A ESCUCHAR
AÚN QUEDA ALGUIEN QUE TAL VEZ REZARA...
DIMELO, DIOS QUIERO SABER,
¿DÓNDE SE ENCUENTRA TODA LA VERDAD?
AÚN QUEDA ALGUIEN QUE TAL VEZ LO SABRÁ...**

Dime... ¿Por qué los cielos ya no lloran?
¿Por qué los ríos ya no cantan?
¿Por qué nos has dejado solos? Dime...
Dime... ¿Por qué las manos inactivas?
¿Por qué el mendigo de la calle?
¿Por qué las bombas radioactivas? Dime...

SÓLO LE PIDO A DIOS

(Leon Gioco)

Sólo le pido a Dios
que la guerra no me sea indiferente
es un monstruo grande y pisa fuerte
toda la pobre inocencia de la gente.

Sólo le pido a Dios
que el dolor no me sea indiferente
que la resaca muerte no me encuentre
vacía y sola sin haber hecho lo suficiente

Sólo le pido a Dios
que lo injusto no me sea indiferente
que no me abofeteen la otra mejilla
después de que una garra me arañe a este suerte.

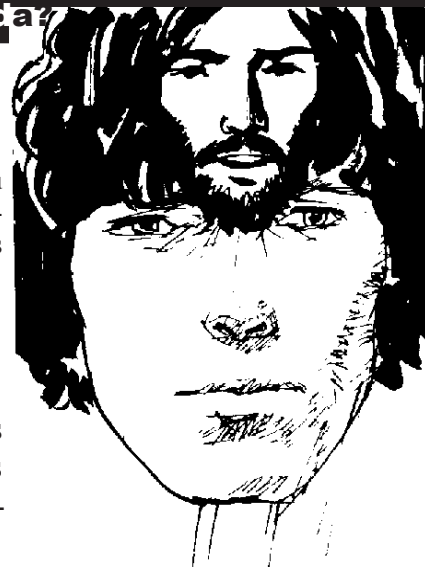
Sólo le pido a Dios
que lo injusto no me sea indiferente
si un traidor puede más que unos cuantos
que esos cuantos no lo olviden fácilmente.

Sólo le pido a Dios
que el futuro no me sea indiferente
desahuciado está el que tiene que marcharse
a vivir una cultura diferente.

Sólo le pido a Dios
que la guerra no me sea indiferente
es un monstruo grande y pisa fuerte
toda la pobre inocencia de la gente.

El meu Projecte personal de Vida

¿Asumes el planteamiento de vida de Jesús?
¿Quieres ir por la vida de pringado, es decir, de Cristo?
o ¿Quieres comprometerte a Darte-Compartir-Servir?
¡Pues, hazlo con todas las consecuencias! Elabora tu
Proyecto de Vida para este siguiente año que demues-
tre que es verdad todo lo anterior. Antes de que sigas
adelante, dos consejos:

1. Tu Proyecto de Vida debe ser:

-**Concreto.** Déjate de palabras bonitas
o de buenos deseos. Que sean cosas concretas
comportamientos y actitudes muy determina-
dos.

-**Realista.** Debe partir de lo que real-
mente eres, tienes y puedes. No te exijas cosas imposibles de principio, pues te
desanimarás cuando no las consigas.

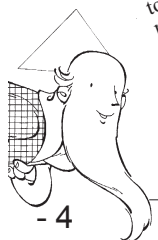
-**Evaluable.** De todo lo que te propongas, ha de ser fácil comprobar,
dentro de un año -o de unos meses-, si lo has cumplido o no. No te olvides de
revisarlo periódicamente y ver si vas avanzando o retrocediendo.

2. Se te proponen tres apartados. En cada uno de ellos

-**Piensa.** ¿En qué situación me encuentro ahora y por qué? ¿En qué puedo
mejorar? ¿Qué me pide Jesús para ser más maduro como seguidor suyo? ¿Qué
significa para mí servir en mi casa, o compartir en clase o en el trabajo? ¿Qué
medios concretos voy a poner para llevar a cabo eficazmente lo que me propon-
go?

-**Escribe.** Las palabras se las lleva el viento, y los pensamientos aún más.
Lo escrito permanece. Indica por escrito lo que te propones, con coordenadas
concretas: nombres fechas, horario, objetos.

-**No te pases.** Se te ofrecen muchas pistas y casillas a rellenar. No es ne-
cesario poner dos o tres cosas en cada una: site propones muchas cosas, no harás
nada, no te acordarás. Mejor pocas y concretas, que realmente necesites y en las
que te esfuerces. Si las cumples. comprobarás que las otras, ¡vienen solas!

Com pregava Jesús?

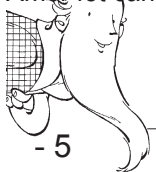
existencial capaç de continuar proporcionant sentit a una vida dedicada absolutament al Déu-Amor: a fer de l'Amor l'absolut de la vida. L'anada a Jerusalem, coratjosa, sense altra preocupació que continuar en les mans del Pare n'és la prova evident.

També és la pregària de Jesús una pregària realista: parteix de les situacions de la història personal, de la relació amb els amics i els enemics, de les mil oportunitats que ofereix la successió de cada dia. Quan els deixebles tornen, contents, de la missió; quan el pes de l'angoixa es fa insuportable; en els moments de l'èxit, quan cal trobar la correcta direcció del dernà; en la crua i cruel hora de la creu... Jesús troba sempre la capacitat, la voluntat de connectar el que li passa amb la seva fe: l'Amor és sempre més fort, que la mort! És des d'aquesta consciència i només des d'ella que tot troba el seu més pregon significat. I es torna paràbola de la presència de l'Amor en el món.

Finalment, l'oració és un lloc on Jesús experimenta i intueix el que els seus deixebles anomenàrem la Ressurrecció: la resposta de Déu, encara que sovint silenciosa per respectar il·limitadament la llibertat, que obri un futur nou, inèdit, fet de totalitat i infinit, a la història de Jesús, el Déu-amb-nosaltres que per nosaltres ha recorregut el camí cap el cor de la Trinitat.

Tot això ens ho va deixar dit el mateix Senyor Jesús en la pregària del Pare Nostre, que l'Església ha assumit com un dels seus millors tresors i que serveix de model a tota pregària cristiana, l'Abba amb que comença i l'Amen que li fa de final resumeixen immillorablement l'actitud essencial de l'oració del deixeble de Jesús: consciència d'esser fills estimats del Déu-Amor; voluntat explícita i pràctica de conformar la pròpia vida amb els sentiments d'aquest Amor fet carn per amor nostre.

Teodor Suau

En quin Déu crec?

Sí, yo nunca creeré en:

el Dios que «sorprenda» al hombre en un pecado de debilidad,
el Dios que ame el dolor,
el Dios que ponga luz roja a las alegrías humanas,
el Dios que se hace temer, el Dios que no se deja tutear.
el Dios que no necesita del hombre,
el Dios quiniela con quien se acierta Sólo por suerte,
el Dios árbitro que juzga sólo con el reglamento en la mano.
el Dios solitario,
el Dios incapaz de sonreír ante muchas trastadas de los hombres,
el Dios que «juega» a condenar. El Dios que «manda» al infierno, el Dios que no sabe esperar,
el Dios que exija siempre un diez en los exámenes
el Dios capaz de ser explicado por una filosofía, el Dios que adoren los que son capaces de condenar a un hombre,
el Dios incapaz de amar lo que muchos desprecian,
el Dios incapaz de perdonar lo que muchos hombres condenan,
el Dios incapaz de comprender que los niños deben mancharse y son olvidadizos,
el Dios que sólo pueden comprender los maduros, los sabios, los situados,
el Dios que adoran los que van a misa y siguen robando y calumniando,
el Dios aséptico, elaborado en gabinete por tantos teólogos y canonistas,
el Dios que condene la sexualidad,
el Dios del «ya me las pagarás»,
el Dios que se arrepintiera alguna vez de haber dado la libertad al hombre,
el Dios mudo e insensible en la historia ante los problemas angustiosos de la humanidad que sufre
el Dios a quien interesan las almas y no los hombres,
el Dios de los que creen que aman a Dios porque no aman a nadie,
el Dios que defienden los que nunca se manchan las manos, los que nunca se asoman a la ventana, los que nunca se echan al agua,
el Dios que les gusta a aquellos que dicen siempre: «Todo va bien».
el Dios que prefiera a los ricos y poderosos,
el Dios a quien sólo se le puede rezar de rodillas, a quien sólo se le puede encontrar en la iglesia,
el Dios que no saliera al encuentro de quien le ha abandonado,
el Dios incapaz de hacer nuevas todas las cosas, el Dios que no tuviera una palabra distinta, personal, propia para cada individuo,
el Dios que nunca hubiera llorado por los hombres,
el Dios que no fuera la luz, el Dios que prefiera la pureza al amor, el Dios insensible ante una rosa,
el Dios que no pueda descubrirse en los ojos de un niño o de una mujer bonita o de una madre que llora,
el Dios que no esté presente donde los hombres se aman,
el Dios en el que yo no pueda esperar contra toda esperanza.
Sí, mi Dios es el otro Dios.

En quin Déu crec?

Déu és Amor (1era. Carta de Joan 4.7-21)

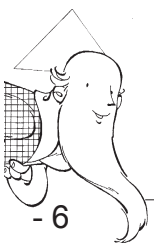
⁷Estimats meus, hem d'estimar-nos els uns als altres, perquè l'amor ve de Déu. Tothom qui estima és fill de Déu: ha nascut d'ell i el coneix. ⁸Els qui no estimen no coneixen Déu, perquè Déu és amor.

⁹Hem vist clarament l'amor que Déu ens té quan ell ha enviat al món el seu Fill únic, perquè visquem gràcies a ell. ¹⁰L'amor és això: no som nosaltres qui ns hem avançat a estimar Déu; ell ha estat el primer que ens ha estimat, tant, que ha enviat el seu Fill com a víctima propiciatòria pels nostres pecats. ¹¹Estimats meus, si Déu ens ha estimat així, també nosaltres ens hem d'estimar els uns als altres. ¹²Mai ningú ha pogut contemplar Déu, però si ens estimam, Déu està en nosaltres, i dins nosaltres el seu amor és tan gran que ja no hi falta res. ¹³Un signe per sobre que estam en ell i ell en nosaltres és que ens ha fet el do de compartir el seu Esperit. ¹⁴Més encara: nosaltres mateixos hem contemplat com el Pare ha enviat el seu Fill perquè fos el salvador del món; nosaltres en donam testimoni; ¹⁵per això, tothom qui confessa que Jesús és el Fill de Déu està en Déu i Déu en ell.

¹⁶Així nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té, i hi hem cregut. Déu és amor; el qui viu en l'amor està en Déu, i Déu està en ell. ¹⁷L'amor està plenament dins nosaltres; per això miram amb confiança el dia del judici, perquè en aquest món ja som semblants a Jesucrist. ¹⁸L'amor no coneix la por. Si l'amor és prou gran, treu fora la por, perquè la por ve de l'amenaça d'un càstig; per això només té por el qui no estima plenament.

¹⁹Veient com Déu s'ha avançat a estimar-ns, estimem també nosaltres. ²⁰Si algú deia que estima Déu, però no estimava el seu germà, mentiria, perquè els qui no estimen els germans que veuen, no poden estimar Déu, que no veuen.

²¹Jesucrist mateix és qui ens dóna aquest manament: Qui estima Déu, que estimi també el seu germà.

Com pregava Jesús?

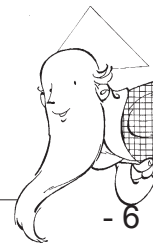
LA PREGÀRIA DE JESÚS DE NATZARET

De la manera com pregava Jesús, el nostre Mestre, el nostre únic Mestre

En primer lloc, hi ha una cosa molt important a subratllar: Jesús pregava molt. Hi dedicava llargues estones. Així ens ho diu l'Evangeli repetides vegades pel que fa al temps del seu ministeri públic. Tot i que tenia coses a fer i que no disposava de gaire temps, sovint passava tota la nit en oració. Prova evident que necessitava aquest contacte íntim, personal, intens amb el seu Pare. Especialment en les ocasions més importants per a la seva tasca evangelitzadora; per exemple, a l'hora d'elegir els seus col.laboradors més íntims, es preparava amb una experiència més intensa de contempla.

Sense por a equivocar-nos, hem de dir que el contingut de la pregària de Jesús és molt clar: fer més fonda la seva consciència humana de la filiació. És a dir: aprofundir la certesa d'estar en bones mans, les mans dolces i segures del Pare, passi el que passi.

Hi ha un exemple privilegiat sobre aquest punt: el que ens ha transmès es evangelis sinòptics en l'escena de la Transfiguració. En un moment difícil de la vida de Jesús, quan necessita aclarir-se sobre el seu futur, en crisi partir de la mort de Joan Baptista, amb el destí del qual es sent particularment identificat, es retira al desert precisament per dedicar-se a la pregària i a la reflexió. Diu el text que llegeix amb interès la Sagrada Escripura, per tal de trobar-hi punts de referència a l'hora de viure la vida en la més absoluta recerca de la voluntat de Déu. Moisès Elies són els representants de tants homes i dones que, com Ell i abans d'Ell, s'han vist també confrontats a les conseqüències de la fidelitat sense condicions. i el resultat no pot ésser més allçonador: «Tu ets el meu Fill, el meu estimat», esdevé la garantia i el contingut

Com és la meva pregària?

SIGNOS DE AUTENTICIDAD EN LA ORACIÓN

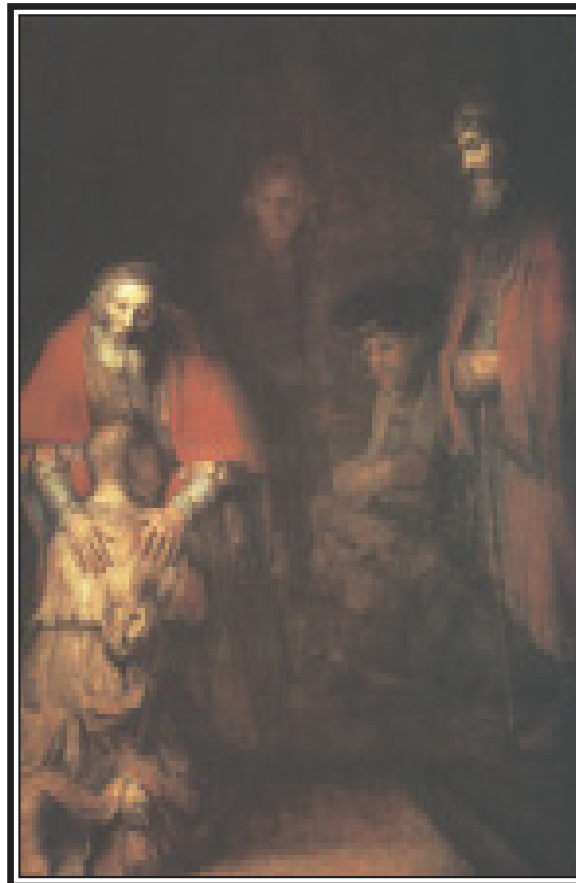
AUTÉNTICO	PELIGROSO
1. Dedicar algún tiempo para comunicarse con Dios.	1. No tener nunca tiempo porque se está muy ocupado.
2. Llevar la vida a la oración y volver más comprometido a la vida.	2. Orar olvidándose de los otros y de las propias responsabilidades.
3. A Dios rogando y con el mazo dando, que es comprometerse en lo que uno reza.	3. Creer que las necesidades del mundo actual se remedian sólo con la oración.
4. Disponerse en la oración para hacer la voluntad de Dios. Puede ser bueno hasta lo que a uno no le gusta.	4. Chantajejar a Dios para que conceda lo que uno quiere; pensar que eso es una prueba de su existencia.
5. Rezar es el privilegio del hijo que lo realiza en cualquier momento.	5. Rezar sólo ante las propias necesidades o intereses.
6. Exige constancia, lucha a veces trae sequedad y exige perseverancia.	6. Creer que basta rezar un poco, cuando se pueda, a lo tirando.
7. Es cosa del corazón: amar y gozar del amor de Dios.	7. Creer que orar es pensar y decir cosas a Dios.
8. Se puede buscar a Dios en todas partes, en los momentos y lugares más inesperados.	8. Buscarle sólo cuando y donde uno ha programado y quiere que esté.
9. Es Padre de todos, también del que no me gusta y del que me hace daño.	9. Pensar que hay males en la vida a los que Dios debe castigar.
10. En la oración está presente toda la humanidad.	10. Tener presentes sólo a unos pocos, las propias familiares y amigos.

Quin és el Déu de Jesús?

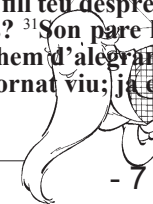
PARÀBOLA DEL FILL PRÒDIG

(Lluc 15, 11-32)

I també els digué: «Un home tenia dos fills. ¹²Un dia, el més jove digué a son pare: Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca. Ell els repartí els seus béns. ¹³Pocs dies després, el més jove arreplegà tot allò que tenia se n'anà cap a un país llunyà i, un cop allà, dilapidà la seva fortuna amb una vida dissoluta. ¹⁴Quan ho hagué malgastat tot, vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. ¹⁵Llavors es llogà a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. ¹⁶Tenia ganes d'atipar-se de les garroves que menjaven els porcs, però ningú no les li donava. ¹⁷Llavors reflexionà i es digué: Quants de treballadors de mon pare tenen pa de sobres i aquí jo m'estic morint de fam! ¹⁸Aniré a ca mon pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu; ja no merec que em diguin fill teu; pren-me entre els teus treballadors. ¹⁹I se n'anà a ca son pare. Encara era enfora que son pare el va veure i es commogué, corregué a tirar-se-li pel coll i el besà. El seu fill li digué: ²¹Pare, he pecat contra el cel i contra

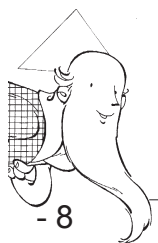
tu; ja no merec que em diguin fill teu. ²²Però son pare digué als criats: Duis de pressa el vestit millor i donau-l'hi, posa-li un anell i calçat, ²³duis el vedell gras i matau-lo, que ens el menjarem per celebrar-lo, ²⁴perquè aquest fill meu, que ja el donava per mort, ha tornat viu; ja el donava per perdut i l'hem trobat. I es posaren a celebrar-ho. ²⁵Mentrestant el fill gran tornà del camp. Quan s'acostava a la casa senti músiques i balls ²⁶i cridà un dels criats per demanar-li què era allò. ²⁷Ell li digué: Ha tornat el teu germà. Ton pare, content d'haver-lo recobrat en bona salut, ha fet matar el vedell gras. ²⁸El germà s'indignà i no volia entrar. Llavors sortí son pare, i el pregava. ²⁹Però ell li respongué: He passat tants anys al teu servei, sense desobeir mai ni un sol dels teus manaments, i no m'has donat mai un cabrit per fer festa amb els meus amics; ³⁰en canvi, ara que torna aquest fill teu després de consumir els teus béns amb dones públiques, ¿fas matar el vedell gras? ³¹Son pare li contestà: Fill, tu sempre ets amb mi, i tot allò que jo tenc és teu. ³²Però ara hem d'alegrar-nos i fer festa, perquè aquest germà teu, que ja el donàvem per mort, ha tornat viu; ja el donàvem per perdut i l'hem trobat».

Quin és el Déu de Jesús?

Qué fa el Pare de la paràbola?
Qué diu?, Qué sent?
Quins gestos té el Pare de la paràbola?
Quin sentiments té el Déu de Jesucrist?

DÉU ÉS AMOR

- 8 Convivències a Sant Salvador - Un

Qué és la Pregària?

SALM 139

Heu penetrat els meus secrets, Senyor, i em coneixeu,
vós veis quan m'assec i quan m'aixec,
descobriu de lluny els meus propòsits,
sabeu bé si camin o si repòs,
vos són coneguts els meus passos.

Encara no tenc als llavis la paraula,
que vós, Senyor, ja la veis pronunciada.
M'estrenyeu a banda i banda,
teniu damunt mi la vostra mà.
És admirable com ho sabeu tot,
és tan admirable, que no ho puc entendre.

¿On aniria que el vostre esperit no hi fos present?
¿on fugiria que jo no estigués davant vós?
Si pujava dalt del cel, vós hi sou,
si m'ajeia als inferns, vos hi trob.

Provaré de prendre les ales de l'aurora
per anar a viure a l'altre extrem del mar?
També allà m'hi portarien les vostres mans,
també allà m'hi vendrien a cercar.

¿Diré, idò: Que m'amaguin les tenebres
i tenguí per llum la nit negra?
Però per a vós no són fosques les tenebres,
la nit és tan clara com el dia,
llum o fosca vos són igual.

Vós heu creat el meu interior,
m'heu teixit en les entranyes de la mare.
Vos don gràcies per haver-me fet tan admirable,
és meravellosa la vostra obra.

Vos era tot jo ben conegut,
res de meu no vos passava per alt
quan jo m'anava fent secretament,
com un brodat, aquí baix a la terra.

Els vostres ulls ja veien els meus actes,
tots eren inscrits al vostre llibre;
ja vos figuràveu els meus dies
abans que existís el primer.

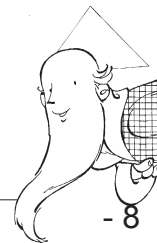
SALM 131

El meu cor no és ambiciós, Senyor,
no són altius els meus ulls;
visc sense pretensions de grandeses,
o de coses massa altes per a mi;

em mantenc en una pau tranquil·la,
com un nin a la falda de la mare,
esperant els vostres dons.
Israel espera en el Senyor
ara i per tots els segles.

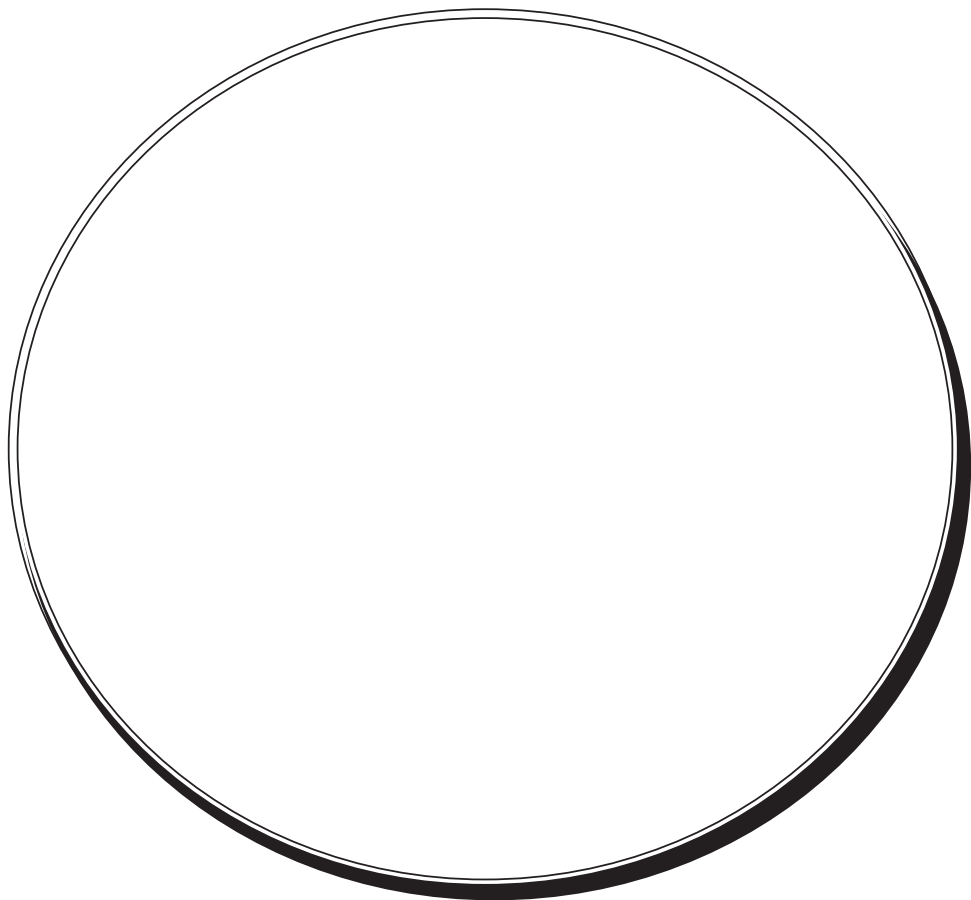
QUIN ÉS EL TEU SALM?

PREGÀRIA ÉS UN ACTE D'AMOR

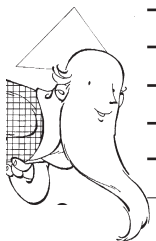

- 8 Convivències a Sant Salvador - Un

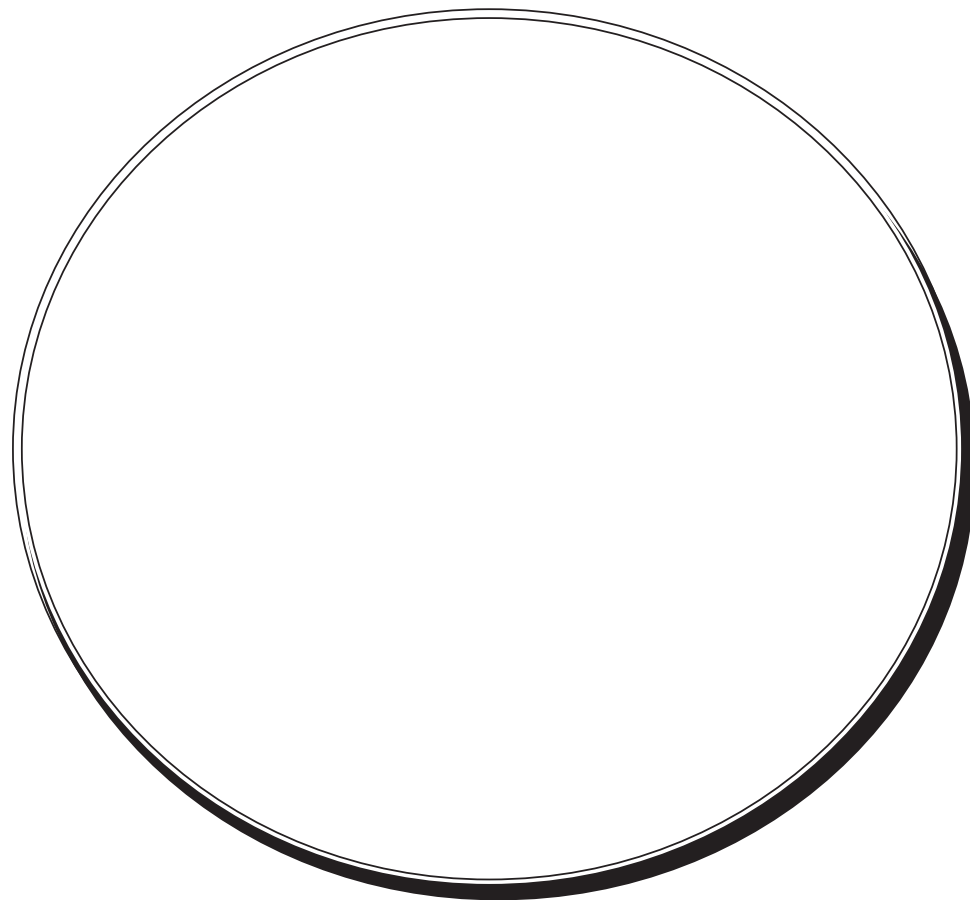
1. Dibuixa com me veu Déu a mi?

2. Escriu: Qué espera Déu de mi?

1. Dibuixa com me veu Déu a mi?

2. Escriu: Qué espera Déu de mi?

